

Pisma Jezusu

Dragi Jezus!

Tvoj otrok, vedno bolj odtujen temu svetu, ti danes spet piše pismo. Vse, kar bom povedala, bo izvedel tudi kdo od ljudi, ampak v tem trenutku se mi zdi najbolj važno, da povem tebi.

Jezus, ti sam dobro veš, kako dolgo sva se iskala ti in jaz. Ti tudi veš za tiste besede, ki si mi jih davno tega navdihnil.

Tu ostani, živo bitje si,
otrok moje duše.

To pesem sem pisala že kot odraščajoče dekle, a v duši sem se res počutila kakor otrok. Tistega davnega leta te še nisem poznala v sveti beli hostiji in niti nisem slutila topline Svetega Duha. Samo iskala sem, Jezus. In potem je čas odmeval v času, v moji duši pa je ostajalo in se prebujalo hrepenenje. Vse dotlej, ko me je vsakdanjost potrdila v moji najgloblji želji. V globine moje duše si prišel ti. V drobnem koščku bele hostije si me potrdil za svojega otroka. Potem je življenje teklo naprej. Prva sveta maša je budila v meni negotovost, vendar samo za trenutek. Negotovost glede poti in tvoje potrditve, da sem te vredna. Vrednost tvoje ljubezni mi je potem dala sveta birma. Tistega davnega majskega dne, ko sem naskrivaj, v topli radosti duše prejela Svetega Duha. Tedaj je bilo tako neskončno lepo, Jezus, in od takrat se zavedam, da s počasnimi, vendar gotovimi koraki stopam po poti za teboj.

In prav to je bistvo, ki ti ga danes želim razkriti, čeprav ti zanj že davno veš. Občudujem te in s tvojo božjo besedo, knjigo vseh knjig, zajemam pomalem. Rada imam knjige, ki govorijo o vsem božjem, tebi, Svetem Duhu, Materi Mariji, ampak meni je naj-

bolj pomembno, da imam voljo za trud z življenjem. Z marsičem sem še vedno s teboj, samo s teboj, v tvoji skrivnosti – in menim, da je to prav. Veš, ne morem zaobjeti vsega tistega, kar je preveč posvetno in kar marsikomu, ne samo meni, povzroča bolečino. Zato, Jezus, hvala za dar osebne vere. Hvala, ker vem, da me ti v tej osebni veri podpiraš in razumeš. Kako globoko in toplo mi je, ko preko svete maše začutim tvojo modrost, tvojo zvestobo in tvojo resničnost. Jezus, vse to pride v mojo notranjost in tam živi, napaja me čisto skrivnostno s tvojo tiho, vedno pričujočo tišino.

To sem jaz, Jezus. Predvsem zate in zato, da v tvojem spokojnem miru dobim moč živeti v tem svetu. Prosim te, ne odreci mi svojega miru, ne odreci mi pomoči, da se bom lahko trudila živeti tudi v tem svetu in se s tvojo milostjo osvobajala vsega, kar ni prav. Vseh navad, ki tebe bolijo in zapirajo pot tvoji ljubezni. Jezus, ko bo čas, bom lahko, ko ti bom gledala v oči, povedala za vse tisto, kar v današnjem svetu otipavam in se učim, vedno znova učim, zato ker ljubim tebe in življenje. Amen.

Dragi Jezus!

Kaj pomeni izročiti se Tebi, izročiti življenje v Tvoje roke, ga po Tebi izročati nebeškemu Očetu? To pomeni tudi odpuščati, razumeti ljudi v usmiljeni ljubezni. Kar je često zelo zelo težko. Toda ko to zmorem, me ogreje duhovno veselje, zavest, da sem v srcu srečna.

Jezus, vem, bolj ko se bom zavedala, da me imaš rad, bolj iskreno bom odpuščala. Toda to bom zmogla samo s tvojo pomoč-

jo. Sama nimam moči niti sposobnosti. Ker večkrat boli neodpuščanje ljudi. Sposobnosti mi manjka zaradi moje omejenosti, mojih rev, slabosti. Jezus, usmiljenja te prosim – zase in za druge!

V srčni hvaležnosti še enkrat: hvala, ker mi ti daješ pogum in moč za odpuščanje, ki je pot k tvoji ljubezni.

Dragi Jezus!

V tihi zavesti in sreči se obračam nate. Tiha zavest me navdaja zato, ker doživljam v svoji duši spremembe. Te spremembe me globoko nagovarjajo in nudijo duši počitek. Počitek mi omogoča, da se prepuščam tebi, prepuščam vse občutke in izročam svoje nečutenje. Jezus, veselim se s teboj. Veselim zato, ker mi ti jemlješ vse in mi daješ vse – sebe v popolnosti. Hvala ti, da me vso sprejemaš vase, me potrjuješ v dozorevanju, v vsem, kar zmorem in me dela vredno tebe.

Ti mi verjameš, da mi je življenje s teboj najbolj dragoceno. Dragoceno v globoki notranji veri, v resnici, da mi verjameš, zakaj se trudim moliti z življenjem - v trenutkih, ki so samo najini. Jezus, v tvojem duhu sem se naučila moliti rožni venec, v tvoji globini sem sprejela molitev očenaš. Sprejela sem vse molitve, ki mi jih je podarila tvoja bližina, tvoja zvestoba.

Vse, kar zmorem in znam v besedi in dejanju, sem sprejela od tebe – najprej od tebe, saj drugače se ne bi trudila tega živeti, živeti v življenju.

Jezus, ni besede, ki bi ti jo povedala, kako zelo doživljam notranjo spremembo. To je močno, tako globoko in na trenutke tudi nerazumljivo. Pomembno je, da me ti razumeš, vse več in da me ne zapuščáš. In najvažnejše je, da mi vedno verjameš, da me usmerjaš in da mi res zaupaš. V mojih zrelih letih je tudi pomembno, da ne zanemarjam svojega duhovnega življenja, dozorevanja v tvoji varnosti, skrbi za svojo dušo.

Dragi Jezus!

Lepa so najina obiskanja, tiha, zaznavna v času in prostoru, ko zunanost kdaj hoče mrkost, ko ljudje hitijo in si ne vzamejo časa. Dragoceno mi je, ko sem lahko s teboj, ko v preprostih trenutkih med nama diha razumevanje in ko v momentih samo ti mojo nemoč lahko spremeniš v moč. Dragoceno je, ker se lahko duhovno dotaknem tvoje bele hostije in v njej použijem tvojo ljubezen in naklonjenost. Kako preprost si, Jezus, in vedno ti je vse razumljivo. Ti si moj spremljevalec, moj veroučitelj, moj najbolj prijazen gost iz dneva v dan. To je zame pomembno, da želim biti s srcem s teboj, da se tebi prepuščam, da me vzgajaš in daješ svojo modrost. Verjemi mi, Jezus, tudi tedaj, ko bo beseda na mojih ustih utihnila, ko bom lahko samo s srcem doživljala tvojo zvestobo. Dotlej pa me napolnjuh sam s seboj po beli hostiji, saj je v njej mir, svetloba in ljubezen.

Dragi Jezus!

Kako neskončno ti je hvaležna moja duša, ker znova in znova daješ objem in milost vanjo. Spoved pred dnevi me je vso predramila. Podarila mi je tvoje zdravje tudi za duha in telo. Zame in še za marsikoga, dragi Jezus, si in boš ostal veličina, ker s srcem in očetovsko bogatiš naše življenje. Ti si prizanesljiv, ker veš, da nas naše rane in naša ranljivost boli. Ti odpuščáš, ker razumeš našo nemoč in našo omahljivost. Ti ljubiš, ker tudi nam verjameš, da se trudimo ljubiti življenje v tebi in s teboj. Jezus, hvala, ker mi pomagaš, da se ne zanemarjam v svoji notranjosti. Ker krepiš mojo budnost in me v vsem resnično razumeš. Zavest, da moram tebe bolj poslušati kot ljudi, mi pomeni pomoč in pot za naprej. Hvala ti, dobri Jezus! Hvala, ker tudi dovoliš, da ti kdaj pa kdaj čisto na skrivnem izročim svoje solze. Zaupam tvojemu presvetemu srcu in vem, da bo vsaka moja solza nekoč postala biser in vsaka bolečina dragocenost.

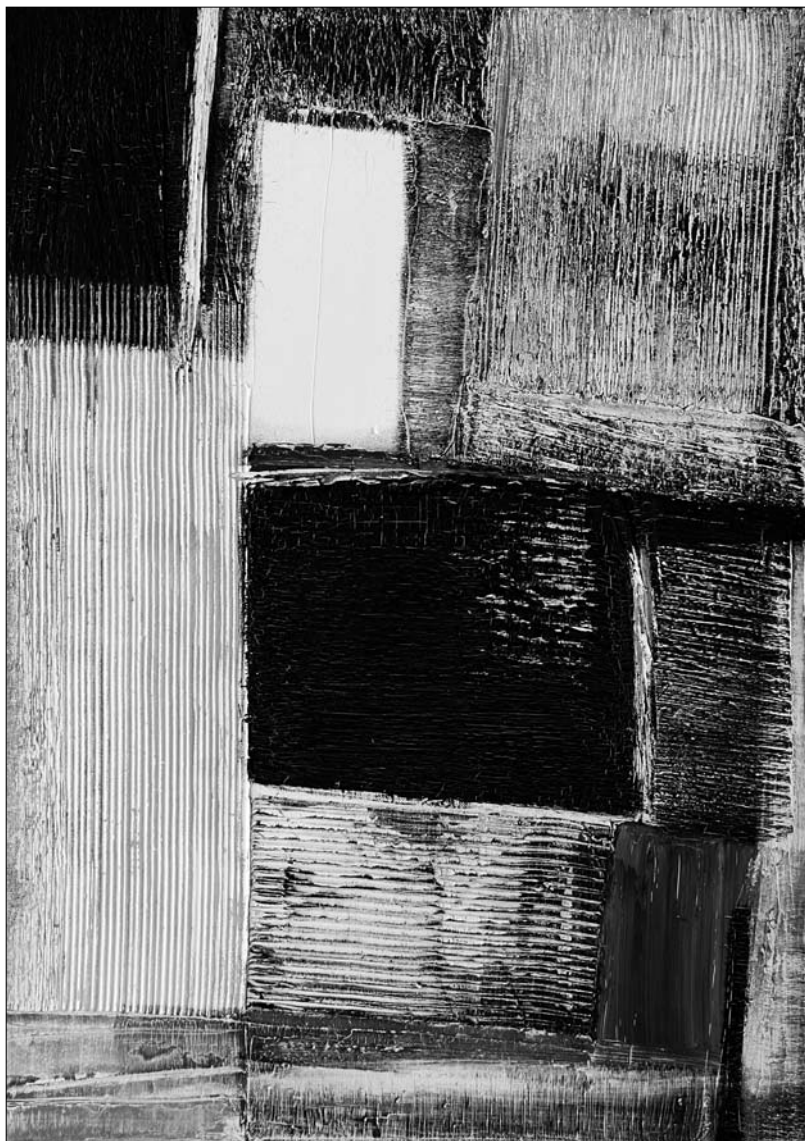
Bodi hvaljen, moj Gospod, z vsem, kar daješ, kar izročáš in kar dopuščas. Amen.

Marjetka

Dragi Jezus!

Brez svetlih poti, ki jih je toliko iz sledi tvojih korakov in stopinj, ti priznam, da ne bi mogla naprej. Včasih je utrujenost premočna. Včasih so telesni naporji preveč utrudljivi.

Vendar zaradi svetle poti se vse usmeri k svetlobi. Tu ima življenje svoj program in srečna sem, ker vem, da se ta še ne bo izčrpal. Večkrat doživim v duši, da me prav nemoč utruje v osebnosti in služenju življenju. Kako radosten je tedaj občutek, ko se telesno izčrpana vendarle "skobacam" na svoj invalidski voziček in se živo zavem, zakaj moram vztrajati. To so trenutki, ko me tvoja ljubezen

vso prevzame, me prepriča, da sem vredna tvojega blagoslova in tvoje pomoči. Jezus, iskrena ti hvala, ker me spoštuješ in ceniš. Ti si učitelj za mojo dušo, nikoli pa nisi učitelj po človeških merilih. Veš, človeška merila niso zame takrat, ko so preveč obrnjena k sebi. Moje življenje potrebuje tvojo šolo in tvojo svetlobo. Prosim te, skrbi zame še naprej in blagoslavlaj vse ljudi, ki mi podarjajo tebe v svobodi, darovanju in milosti.

Dragi Jezus!

Še je tu postni čas, ko naj bi človek s križem in spokornostjo vztrajal in podarjal. Tega se zavedam, včasih pa tudi ne. Ampak danes vedno bolj spoznavam, da je vsako moje zavedanje pa tudi nezavedanje dar tvoje modrosti. Zato, dragi Jezus, ti moram danes v svežih pomladnih trenutkih povedati, da sem neskončno srečna. Srečna predvsem zato, ker se vsi majhni in večji dogodki v meni dogajajo ne brezčutno ampak mirno in spokojno. So tudi dogodki, ko me ljudje stiskajo, ko je več hladu kot toplote in vendar je ravno to posebna vrednota. Jezus, biti na tak način srečen, je ljudem nerazumljivo, ampak ti razumeš mojo srečo. Zato mi daješ pogum in me potrjuješ, zelo me potrjuješ – že danes, pred velikim tednom, nosim toplino vstajenjskega jutra. Tako čutim zato, ker moja duša ni zapuščena, ker moje srce ni prazno. Tako nekako nerazumljivo toplo mi je, Jezus, in za to toploto sem ti resnično hvaležna. Daješ mi jo v svojo nebogljeno, z njo krepiš moje samospoštovanje in me delaš vredno človeka. Jezus, pripelji mojo dušo k vstajenju! Objemi moje srce s toplino in slutnjo večnosti. To bo tvoja največja milost zame. Dotlej jo samo slutim in ji verujem. Amen.

Gospod, napolni nas z življenjem

V moči svoje osebne tihote, v moči notranje vere, se moja duša naslanja Nate, o Gospod! Tako silno Te doživljam in čutim bližino Tvojega Presvetega Srca. V njem je bivališče, je dom za vsakega človeka brez izjeme. Je tudi sreča; resda neotipljiva, a trdna. O Gospod, napolni nas z življenjem! Pa o tem ne mislim "vpiti". Želim samo pričevati. Zato ker sem v duhu obdana s tvojo milostjo, z veseljem, modrostjo – z vsem, kar me gradi in blagoslavlja.

Srečanje pred dnevi, ko sem lahko odprla svoje srce Tebi in Ti vse izpovedala in izročila v tabernakelj Tvojega Srca, me spet in spet napolnjuje s toplino, svetlobo, s potešenostjo. Le-ta pa mi omogoča ostati strpna in kolikor mogoče vse sprejemati iz Tvojih rok.

Velikokrat sem že rekla in tudi napisala, da sem srečna. Tako naj povem tudi v tem trenutku. Ampak ta moja sreča ni v besedah niti v dokazih – sreča je "spravljena" v tihi kamrici božjega in večnega. To hrani moje življenje in naj hrani življenja tudi vseh tistih ljudi, ki so mi tako ali drugače poslani na pot.

Molim, svoj pogled v duhu dvigujem k Tvojemu Srcu, Gospod. Molčim, ker poslušam Tvoje srce. Prosim Te, ne odtegni mi svoje bližine. Zakaj samo s teboj bom lahko živela in se učila slediti Tvoji volji. Samo s teboj, Gospod! S teboj bom tudi ljubila. To si zelo želiš. Veš pa tudi, kako slabotna sem. Zato te s tiho hvaležnostjo v srcu prosim, uči me svoje ljubezni. Saj samo v njej bomo enkrat vsi vse razumeli, ne bomo se ničesar bali in bomo, tako upam, vedno srečni.

Molim in ostajam srečna v šoli vere in življenja. Amen.